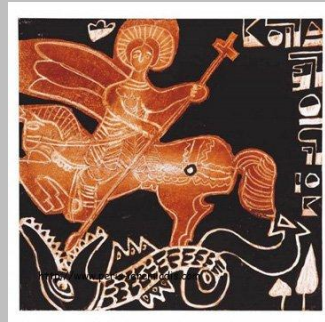

**ΕΝΟΡΑΣΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ – ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ –
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 5 ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ
ΟΡΕΙΝΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ :
ΚΑΡΥΤΑΙΝΑ – ΣΤΕΜΝΙΤΣΑ – ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ –
ΛΑΓΚΑΔΙΑ ΚΑΙ ΒΥΤΙΝΑ**

**ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006
ΠΕΡΗΣ ΙΕΡΕΜΙΑΔΗΣ**

Ο ζωγράφος Πέρης Ιερεμιάδης στη Στεμνίτσα (Πολιτιστικός Αύγουστος 2006), ήρθε με τους Αη Γιώργηδες καβαλάρηδες του, κινούμενους ανάλαφρα στον εικαστικό χώρο και χρόνο.

Ήταν έκπληξη για μένα ο σεμνός αυτός καλλιτέχνης που συνεχίζει να κινείται στο ήθος της ποιητικής εγκράτειας, χτίζοντας με λιτό εικαστικό λόγο την ομορφιά, ποιητής της ενεργού σιωπής, ιερά λουόμενης στις εσωτερικές διαδικασίες της άγιας καθημερινότητας. Ένας ολιγόλογος και συνεπής ζωγράφος, ποιητής του εικαστικού λόγου των μορφών, που συγκινεί αισθητικά τον επισκέπτη γνώμης στις ατομικές του εκθέσεις.

Κάνει ποίηση ο Πέρης και δεν συνθέτει ορθολογισμένα και μαστορικά, ευφυής τάχα στιχουργός με στόχο να υιοθετήσει το πρωθύστερο στην τέχνη. Επικοινωνεί με τό όλο του ποιητικού αισθήματος, καθώς προχωράει πέρα απ'τα όρια της εικόνας καθαυτής, για να φτάσει ως το είκασμα, χωρίς να ενταχθεί σ'ένα οποιοδήποτε καλλιτεχνικό κίνημα γραφής της μοντέρνας τέχνης, κυρίαρχης 100 χρόνια (1850-1950).

Από το 1950 και μετά παίρνει τη θέση της μοντέρνας τέχνης η εννοιολογική τέχνη του σήμερα. Ο Πέρης έξω απ'όλα αυτά κινείται εν όπλοις στο προσωπικό όραμά του, ίδιος δρόμος περίπου με του Χαλεπά, του Στέρη, του Μαλέα, του Οικονόμου, του Μπουζιάνη, του Σκλάβου, της Κατράκη, του Καπράλου και άλλων ακόμα χαρισματικών Ελλήνων καλλιτεχνών, που όλοι τους έζησαν την ανάγκη υπέρβασης. Διαχρονικό αίτημα ενός πανάρχαιου λαού των Ελλήνων, έμπλεος ταξιδευτής στα νάματα και τους ποιητικούς χρησμούς του μυθολογικού και του ιστορικού γίνεσθαι.

Οι προαναφερόμενοι εικαστικοί καλλιτέχνες, αλλά και ο Πικάσο, ο Ντε Κίρικο, ο Γκόγια, ο Σεζάν, ο Ματίς και άλλοι, δεν του καθόρισαν τη ζωγραφική, αλλά τον επηρέασαν γονιμικά ως γνήσιο καλλιτέχνη, κοινωνό της πλούσιας πολιτισμικής γεωμετρίας και της μακραίωνης εικαστικής μνήμης, σημάδι της φυλής, τεκμήσια σημαντικά στην παγκόσμια καλλιτεχνική δημιουργία. Αρκεί να θυμηθεί κανείς για λίγο το θερμό κύκλο της κυκλαδικής τέχνης πριν 7.000 χρόνια από σήμερα.

Ο Πέρης Ιερεμιάδης δεν προσχωρί στο αφελές σύνθημα της “ελληνικότητας στην τέχνη” και στην επιστροφή στις ρίζες, σύνθηκα του Φώτη Κόντογλου. Επιμένει στην καταύγαση του οράματος της δημοτικής ποίησης, έκφραση συνολικά του μεταβυζαντινού λαϊκού πολιτισμού με την υψηλότερη λαϊκή εικαστική δημιουργία στην Ευρώπη.

Ταξιδεύει ανειρήνευτος πλάνητας στην ένστολη περιπέτεια της ποιητικής οδύνης του ζητούμενου, εσωτερική μελωδία του ιστορικού και αφηρημένου χρόνου.

Ο Π. Ιερεμιάδης επέλεξε το μέσο για τα ταξίδια του, τους Αη Γιώργηδες, που συγκλίνουν εικαστικά και μορφικά με τους φιγουροποιούς του θεάτρου σκιών. Τελικά ούτε το θέμα, αλλά ούτε και η γραφή του είναι δεδομένα. Μικρά εικαστικά ποιήματα οι ζωγραφικές συνθέσεις του, τον ταξιδεύουν ανταλλάσσοντας χειραψίες με τον πάνω και τον κάτω κόσμο και καταλήγουν εγκώμιο δέησης του ονείρου και της απτής πραγματικότητας και ενδεχομένως της εκδοχής του τίποτα ! Γιατί η τέχνη δεν είναι αυστηρό σύστημα μαθηματικών εξισώσεων. Θα ήταν έτσι κι ανοιχτές αν τις έκανε ο Πυθαγόρας συλλαμβάνοντας επ' αυτοφόρω την ποιητική διάσταση του εν δυνάμει γίνεσθαι.

Ο Πέρης έσωσε τον Πολιτιστικό Αύγουστο της Τεμνίτσας του 2006. Καμιά φορά γίνονται και θαύματα !

Ωστόσο είμαι σχεδόν βέβαιος πως ο Π. Ιερεμιάδης θ'αποσυρθεί ήσυχα και πάλι μετά την έκθεσή του στην ενεργό ποιητική σιωπή του. Δρόμος νόμιμος χωρίς άγχος ρητορικής στοργής.

Κώστας Σταυρόπουλος

Τεχνοκιρτικός

Source : voir ci-dessous

ΠΕΡΗΣ ΙΕΡΕΜΙΑΔΗΣ

Ο ζωγράφος Πέρης Ιερεμιάδης στη Στεμνίτσα (Πολιτιστικός Αύγουστος 2006), ήρθε με τους Αη Γιώργηδες καβαλάρηδες του, κινούμενους ανάλαφρα στον εικαστικό χώρο και χρόνο.

Ήταν έκπληξη για μένα ο σεμνός αυτός καλλιτέχνης που συνεχίζει να κινείται στο ήθος της ποιητικής εγκράτειας, χτίζοντας με λιτό εικαστικό λόγο την ομορφιά, ποιητής της ενεργού σιωπής, ιερά λουόμενης στις εσωτερικές διαδικασίες της άγιας καθημερινότητας. Ένας ολιγόλογος και συνεπής ζωγράφος, ποιητής του εικαστικού λόγου των μορφών, που συγκινεί αισθητικά τον επισκέπτη γνώμης στις ατομικές του εκθέσεις.

Κάνει ποίηση ο Πέρης και δεν συνθέτει ορθολογισμένα και μαστορικά, ευφυής τάχα στιχουργός με στόχο να υιοθετήσει το πρωθύστερο στην τέχνη. Επικοινωνεί με το όλο του ποιητικού αισθήματος, καθώς προχωράει πέρα απ' τα όρια της εικόνας καθαυτής, για να φτάσει ως το είκασμα, χωρίς να ενταχθεί σ' ένα οποιοδήποτε καλλιτεχνικό κίνημα γραφής της μοντέρνας τέχνης, κυρίαρχης 100 χρόνια (1850-1950).

Από το 1950 και μετά παίρνει τη θέση της μοντέρνας τέχνης η εννοιολογική τέχνη του σήμερα. Ο Πέρης έξω απ' όλα αυτά κινείται εν όπλοις στο προσωπικό όραμά του, ίδιος δρόμος περίπου με του Χαλεπά, του Στέρη, του Μαλέα, του Οικονόμου, του Μπουζιάνη, του Σκλάβου, της Κατράκη, του Καπράλου κι άλλων ακόμα χαρισματικών Ελλήνων καλλιτεχνών, που όλοι τους έζησαν την ανάγκη υπέρβασης. Διαχρονικό αίτημα ενός πανάρχαιου λαού των Ελλήνων, έμπλεος ταξιδευτής στα νάματα και τους ποιητικούς χρησμούς του μυθολογικού και του ιστορικού γίγνεσθαι.

ΒΑ

Στις 25 Ιουλίου εγκαινιάστηκε η Κατράκη. Οι κάτοικοι προσπαθώντας να πραγματοποιήσουν αυτό το όνειρο έφτιαξαν αυτή τη στιγμή την ίδρυση του Μουσείου με ο

λίγες προέχει η Πολιτεία ένα ζοσπιωτικό έργο των δύο κοινοτήτων της βιομηχανογυατικής επανά

Η ΕΝΟΡΑΣΙΑ εγκαινιάστηκε με το Αιτωλικό, γάλης εικαστικής τέχνης του λαούσαμε το μγέννησε ένα νμετά από 30 αι Κατράκη. Το οριες περιόδου δουλειάς χαράραδοσιακό ξύλο γραφή του κοελληνικά κι όαλισμού, αλλά ε

Η δεύτερο στον 35χρονο ορακτική από τναδική χαρακτίμασε από ττρα ψαμμίτη.

Το νέο υλι

Οι προαναφερόμενοι εικαστικοί καλλιτέχνες, αλλά και ο Πικάσο, ο Ντε Κίρικο, ο Γκόγια, ο Σεζάν, ο Ματίς και άλλοι, δεν του καθόρισαν τη ζωγραφική, αλλά τον επηρέασαν γονιμικά ως γνήσιο καλλιτέχνη, κοινωνό της πλούσιας πολιτισμικής γεωμετρίας και της μακραίωνης εικαστικής μνήμης, σημάδι της φυλής, τεκμήρια σημαντικά στην παγκόσμια καλλιτεχνική δημιουργία. Αρκεί να θυμηθεί κανείς για λίγο το θερμό κύκλο της κυκλαδικής τέχνης πριν 7.000 χρόνια από σήμερα.

Ο Πέρης Ιερεμιάδης δεν προσχωρεί στο αφελές σύνθημα της «ελληνικότητας στην τέχνη» και στην επιστροφή στις ρίζες, σύνθημα του Φώτη Κόντογλου. Επιμένει στην καταύγαση του οράματος της δημοτικής ποίησης, έκφραση συνολικά του μεταβυζαντινού λαϊκού πολιτισμού με την υψηλότερη λαϊκή εικαστική δημιουργία στην Ευρώπη.

Ταξιδεύει ανειρήνευτος πλάνητας στην ένστολη περιπέτεια της ποιητικής οδύνης του ζητούμενου, εσωτερική μελωδία του ιστορικού και αφηρημένου χρόνου.

Ο Π. Ιερεμιάδης επέλεξε το μέσο για τα ταξίδια του, τους Αη Γιώργηδες, που συγκλίνουν εικαστικά και μορφικά με τους φιγουροποιούς του θεάτρου σκιών. Τελικά ούτε το θέμα, αλλά ούτε και η γραφή του είναι δεδομένα. Μικρά εικαστικά ποιήματα οι ζωγραφικές συνθέσεις του, τον ταξιδεύουν ανταλλάσσοντας χειραψίες με τον πάνω και τον κάτω κόσμο και καταλήγουν εγκώμιο δέησης του ονείρου και της απτής πραγματικότητας κι ενδεχομένως της εκδοχής του τίποτα! Γιατί η τέχνη δεν είναι αυστηρό σύστημα μαθηματικών εξισώσεων. Θα ήταν έτσι κι ανοιχτές αν τις έκανε ο Πυθαγόρας συλλαμβάνοντας επ' αυτοφώρω την ποιητική διάσταση του εν δυνάμει γίνεσθαι.

Ο Πέρης έσωσε τον Πολιτιστικό Αύγουστο της Στεμνίτσας του 2006. Καμία φορά γίνονται και θαύματα!

Όσο είμαι σχεδόν βέβαιος πως ο Π. Ιερεμιάδης θ' αποσυρθεί ήσυχα και πάλι μετά την έκθεσή του στην ενεργό ποιητική σιωπή του. Δρόμος νόμιμος χωρίς άγχος ρητορικής οργής.

Κώστας Σταυρόπουλος
Τεχνοκριτικός

της χαρακτηριστικής, ενιατή αφαίρεση στις και χωρίς ποτέ να ερήσει στην απόλυτη νεκή τέχνη. Τρίτο στοιχείο είναι που η τη χαρακτηριστική από κραιώνη ομηρία γουτεμβέργια τυπο κι αργότερα από τη της στη διαφήμιση. αυτονόμησε αισθητικό έργο της χαρακτηριστικώνας το ισότυπο έργο της ελαιογραφίας.

Απελευθέρωσε τις χιές και πλατιές γαμίες, κορυφαία στάθμησης επικιών με κών εικαστικών συν οδηγώντας τον ειλόγο των μορφών σχηλικό λόγο της αθα πει και του εικτρούκη, που κατέληξε θρώπινης τραγωδία γική και πολιτική ακραία 20ού αιώνα.

Η Βάσω σπούδ1940 με δάσκαλο σκαι τη χαρακτηριστική τους εμπνευσμένοι πολίτες.

Έφυγε 20χρονη της για σπουδές σιμέσως εννένια σι Πήρε ενεργό μέρος λεψε σπινειδητά τό κοινωνική απελικτή ζωής της απάλαντι μούσε τον ιδεολογίως τον κομματικό

Απ' αυτά τα σι ιστορική μαρτυρία της Ελλάδας και τορος παγκόσμιος σι στροφή κι η Εθνικ